

1923 č. 6634 zamítnuta. Bylo-li v tomto nálezu řečeno, že »patronát zůstane právem a břemenem toho kterého statku, po případě více statků, pokud zbytek statku ještě je knihovním tělesem v deskách zem. zapsaným,« a že »patronát nemůže přejíti na pozemky, které z desk zemských byly odepsány...«, a srovná-li se tento nález s výše uvedeným obsahem rozhodnutí, jež jím bylo přezkoumáno, jest z toho jasně zřejmo, že nss ztotožnil se s právním názorem, hájeným tehdy zsp-ou, a je tím zároveň prokázána nesprávnost výkladu, kterým žal. úřad — opouštěje právní názory, na nichž sám vybudoval své rozhodnutí z 30. května 1922 — dává nál. z 5. května 1923 č. 6634 smysl a význam, jehož nemá.

Žal. úřad dospěl k závěru, že na statku P. zůstalo lpěti patronátní právo i poté, co tento statek byl vymazán z desk zemských a přenesen do pozemkové knihy okr. soudu v Klatovech, v předpokladu, že v cit. zdejším nál. nebylo vysloveno, že patronát váznoucí na statku zapsaném v zem. deskách trvá jen tak dlouho, pokud zbytek statku ještě je knihovním tělesem zapsaným v zem. deskách. Tento předpoklad jest — jak bylo prokázáno — nesprávný, nemaje opory ve znění zmíněného nálezu. Sluší proto míti za to, že se žal. úřad ve svém rozhodnutí neřídil právním názorem vysloveným v nál. z 5. května 1923 č. 6634 přes to, že výslovně prohlásil, že právním názorem vysloveným v tomto nálezu vázán jest. Za tohoto stavu věci nezbylo než zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss a ponechat žal. úřadu, aby o sporné otázce vydal nové rozhodnutí, v němž by přihlédl k správnému významu nál. z 5. května 1923 č. 6634.

Č. 11.397.

Samospráva obecní. — Školství (Slovensko):
O odvolání poplatníka do usnesení obecního zastupitelstva o postavení nové budovy školní rozhoduje okresní výbor a v dalším pořadu zem. výbor.

(Nález ze dne 1. září 1934 č. 3440/33.)

Prejudikatura: Boh. A 9645/32, 9959/32, 11.218/34.

Věc: Jakub B. v T. proti zemskému úřadu v Bratislavě o rozšíření římsko-katolické školy ludové.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Obecní zastupitelstvo v T. usneslo se ve své schůzi dne 23. června 1932, že rozšíří státní ludovou školu a horní řím.-kat. ludovou školu tím způsobem, že pro horní řím.-kat. školu zakoupí pozemek a tam postaví novou řím.-kat. ludovou školu, státní školu pak tím způsobem, že postaví žádané a navrhované tři třídy, pokud se týče učební místnosti; v horní části obce však státní ludovou školu nepostaví a pro tyto stavby bude též žádat státní subvenci. Obecní starosta zároveň vyzván, aby usnesení to veřejně vyložil a po jeho pravoplatnosti, aby obecní rada podala žádost o státní subvenci.

Proti tomuto usnesení podali odvolání Josef W. a spol., v němž poukazovali na to, že místní farář nesprávně informoval obecní zastupitelstvo o možnosti získání subvence pro stavbu církevní školy, že obecní zastupitelstvo bylo svoláno v té době, kdy většina jeho členů, kteří byli pro stavbu státní školy, nemohla být přítomna a konečně že na náklad obce může být stavěna jen škola obecní nebo státní, nikoliv však církevní, která si má potřebný náklad opatřit církevní daní.

Okr. úřad v Prievidzi vyhověl výměrem z 22. srpna 1932 na základě § 99 zák. č. 125/1927 Sb. tomuto odvolání a usnesení obecního zastupitelstva zrušil v té části, v níž vyslovilo, že rozšíří církevní školu tím způsobem, že pro ni zakoupí pozemek a postaví tam novou řím.-kat. školu. V důvodech se praví: »V T. jsou dvě ľudové školy a sice státní ľudová škola a řím.-kat. ľudová škola. Obecní zastupitelstvo uznalo potřebu rozšíření těchto škol a usneslo se, že je rozšíří. Rozšíření řím.-kat. ľudové školy mělo být provedeno novostavbou na novém, obcí zakoupeném stavebním pozemku. Tímto usnesením porušila obec ustanovení § 25 zák. čl. XXXVIII:1868, podle něhož v budoucnosti církevní školy nemohou být politickými obcemi ani stavěny ani rozšiřovány a proto muselo být usnesení obecního zastupitelstva jako nezákonné zrušeno.«

K odvolání st-lovu, podanému jménem řím.-kat. školské stolice, potvrdil zem. úřad v Bratislavě nař. výměrem napadený výměr okr. úřadu a odvolání zamítl z dalších věcných důvodů.

Maje uvažovati o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musel nss především zkoumati, bylo-li nař. rozhodnutí vydáno úřadem podle zákona příslušným.

Pro zodpovědění této otázky je rozhodnou především povaha usnesení obecního zastupitelstva z 23. června 1932.

Jak z obsahu tohoto plyne, vyslovil zde tento sbor jménem obce, že tato svým nákladem postaví pro církevní školu novou budovu a zakoupí potřebný pozemek; usnesení to bylo bezvýhradné a nebylo také učiněno závislo na tom, že státní subvence, o niž se mělo zároveň žádati, bude udělena. Obec zde tudíž vůči církevní škole přejímala určité závazky, jež se projeví ve směru financí obecních a jde tu tedy o usnesení povahy hospodářské, jež sluší posuzovati podle zák. č. 329/1921, 77/1927 a 169/1930 Sb. a tudíž i podle §§ 8 a 10 zák. č. 329/1921 Sb., podle nichž hospodářství obecní vede se v mezích rozpočtu a vydání mimo rozpočet nesmějí být učiněna pokud není zabezpečena úhrada, při čemž podle zákona platí zde řízení, obdobné rozpočtovému. Ani stylisace ani celý obsah zmíněného usnesení nenاسvědčují tomu, že na úhradu výdajů spojených s těmito závazky bylo v rozpočtu pamatováno, ba naopak ze zprávy obvodního notariátu v N. z 30. července 1932 plyne opak toho, ježto se v ní praví, že o výdajích dojde ještě k usnášení. Ale pak nutno usnesení to posuzovati podle § 10 zák. č. 329/1921 Sb.

Právní povahu takových usnesení vyložil pak nss již v nál. Boh. A 9645/32 a 9959/32 (srovn. též nál. Boh. A 11.218/34), vysloviv, že usnesení taková — i když se na ně hledí jen jako na zásadní, po nichž by teprve následovalo vlastní usnesení o úhradě nákladů — nutno po-

suzovati jako taková, která mají povahu usnesení rozpočtových v technickém slova smyslu, ježto se nutně projevují rozpočtově a jde tu buď o doplnění rozpočtu pro běžný rok, má-li totiž ještě v něm býti výdaj realizován, nebo o závaznou směrnici pro rozpočty příštích let, má-li k jich realizaci teprve dojíti. Nss setrvává při tomto svém právním názoru i v daném případě.

Ježto pak podle § 3 odst. 1 zák. č. 77/27 ve znění zák. č. 169/1930 Sb. rozhoduje o odvoláních proti usnesení o rozpočtu obecním okresním výbor a v dalším pořadí zemský výbor, je zřejmo z toho, že v daném případě rozhodoval již v stoličce I. o odvolání, podaném jednotlivými příslušníky obce, úřad věcně nepřislušný a to i tehdy, dovolával-li se § 99 org. zák., poněvadž věta 3. odst. 1, již měl tu úřad zřejmě na mysli, nedotkla se zvláštního pořadu stolic ve věcech rozpočtových stanoveného finančními novelami č. 329/1921 (jak patrně i z věty 2.) a 77/1927, tím méně pak pořadu stanoveného pozdějším zák. č. 169/1930 Sb. Žal. úřad pak, věcně rovněž nepřislušný, místo aby jakožto úřad, úřadu okresnímu nadřazený, odstranil jeho, mimo meze kompetence vydané rozhodnutí, zabýval se odvoláním k němu podaným věcně a z těchto důvodů je zamítl. Osobil si tak — jak právě dovedeno — kompetenci, která mu ne náležela, pročez muselo býti již z toho důvodu nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss, aniž mohl nss vejíti ve zkoumání otázky, byl-li i věcně výrok žal. úřadu zákonným.

Č. 11.398.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Zcizí-li se část souboru nemovitostí nabytých v celku, která má nestejnou jakost, jest přírůstek hodnoty vyšetřiti na základě obecných hodnot jednotlivých pozemků, nikoliv na podkladě cen a plošných výměr.

(Nález ze dne 1. září 1934 č. 12.923/33.)

V ě c: Hynek Š. v P. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušují se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Smlouvami trhovými ze 13. února 1927 prodal st-1 pozemky č. kat. 61, 48, 585, 586, 544 a 545 v Ch., kterých nabyt smlouvami z 12. listopadu 1926 a 13. prosince 1926 spolu s řadou pozemků jiných. Platebními rozkazy ze 3. listopadu 1932 byla zem. inspektorátem v Praze vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí na základě nabývací ceny vypočtené podle nabývacích smluv a poměru plošné výměry pozemků nyní zcizených k plošné výměře celého souboru tehdy nabytého.

Odvolání byla v pořadí instančním žal. úřadem zamítnuta z důvodu, že podle § 9 dávkových pravidel o tom, jsou-li tu podmínky, aby byla vzata za základ vyměření dávky obecná hodnota v době zcizení, rozhoduje vyměřovací úřad dle volného uvážení, z čehož plyne, že strana ne-